

Վահան Տերյան

Ինքնօրոքում

Գիշեր է իջել. լռել են բոլոր
Աղմուկները չար, խոսքերը պատիք
Ջրերը մեղմիվ երգում են օրոր,
Միրտ իմ, հանդարտի՛ր...

Հանգչում է վաղուց անտուն ու մոլոր
Թափառականը մեն ու տարագիր,
Աստղերը խմբով երգում են օրոր,
Միրտ իմ, հանդարտի՛ր...

Լա՛ց վերջին լացըդ, սի՛րտ իմ մենավոր,
Վերջին արցունքըդ հեկեկա՛, թափի՛ր,
Երագ, երգ ու սեր, օրո՛ր ու օրո՛ր,
Միրտ իմ, հանդարտի՛ր...

(1911)